

Sygn. akt: I C 318/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jakub Drzastwa
Protokolant:	stażysta Ewelina Blacha

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2017 r. w Bielsku-Białej

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku Spółdzielczego w J.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.,

o zapłatę

utrzymuje w mocy w całości w stosunku do pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez tutejszy Sąd w dniu 21 kwietnia 2017r. sygn. akt I Nc 93/17.

Sędzia:

Sygn. akt I C 318/17

UZASADNIENIE

Pozwem dat. 29.03.2017r. Bank Spółdzielczy w J. wniósł przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. oraz E. Ś. o zapłatę kwoty 120 006,67zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 110 970zł za okres od dnia 29.03.2017r. do dnia zapłaty z tym zastrzeżeniem, że zapłata świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego oraz z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej E. Ś. do własności nieruchomości gruntowej położonej w J. obj. kw nr (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Żywcu.

W uzasadnieniu podano, że na podstawie umowy z dn. 28.08.2014r. powodowy Bank udzielił kredytu obrotowego (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.) w wys. 148 000zł na okres do dn. 01.09.2019r. Aneksem nr (...) z dn. 29.04.2015r. zmieniono wysokość i termin spłaty poszczególnych rat.

Na zabezpieczenie spłaty kredytu wraz z odsetkami i kosztami, G. Ś. (1) ustanowiła hipotekę umowną na nieruchomości gruntowej położonej w J. obj. kw nr (...), prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Żywcu. Umową darowizny z dn. 10.02.2017r. przeniosła własność nieruchomości na córkę E. Ś..

W związku z niewywiązywaniem się z umowy kredytu i aneksu, po uprzednich wezwaniach do zapłaty, Bank wypowiedział pismem dat. 27.12.2016r. przedmiotową umowę.

Na dochodzona pozwem kwotę składa się kapitał w wys. 110 970zł, naliczone odsetki w wys. 9 009,77zł oraz koszty upomnień w kwocie 30zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dn. 21.04.2017r. sygn. akt I Nc 93/17 tut. Sąd nakazał pozwanym (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. oraz E. Ś. aby zapłacili powodowi kwotę 120 006,67zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP – nie wyższymi niż stopa odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 110 970zł za okres od dnia 29.03.2017r. do dnia zapłaty z tym zastrzeżeniem, że zapłata świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości zapłaconej kwoty oraz że odpowiedzialność pozwanej E. Ś. ograniczona jest do własności nieruchomości gruntowej położonej w J. obj. kw nr (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Żywcu do wysokości hipoteki umownej w wys. 296 000zł oraz by zapłacili kwotę 1 501zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zarzuty od nakazu zapłaty dat. 01.06.2017r. złożyła pozwana Spółka, wnosząc o rozłożenie należności na raty na podstawie art. 320kpc.

W uzasadnieniu wskazano, że wniosek o rozłożenie zasądzonej kwoty na raty (24 miesięczne raty w wys. po 5 000zł każda) uzasadniony jest niezmiernie trudną sytuacją finansową pozwanej Spółki, wobec której toczą się liczne postępowania egzekucyjne, podając ich sygnatury. Łączna suma zobowiązań Spółki wynosi 151 842,61zł nie licząc odsetek. Pozwana wcześniej proponowała Bankowi rozratowanie zadłużenia, na co powód nie wyraził zgody. Uwzględnienie stanowiska pozwanej umożliwi wykonanie wyroku. Spółka wniosła też o nieobciążanie jej kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Pozwana E. Ś. nakazu zapłaty nie zaskarżyła i uprawomocnił on się w stosunku do niej z dniem 26.05.2017r.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny:

W dn. 28.08.2014r. Bank Spółdzielczy w J. zawarł z (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.) umowę o kredyt obrotowy nr (...), udzielając pozwanemu kredytowi obrotowego na bieżące finansowanie działalności w wys. 148 000zł na okres do dn. 01.09.2019r. Kredyt miał zostać spłacany w miesięcznych ratach w wys. po 2 466zł. (począwszy od raty drugiej).

Jednym z zabezpieczeń spłaty kredytu była hipoteka do sumy 296 000zł wpisana na, stanowiącej własność Prezesa Zarządu pozwanej Spółki (...), nieruchomości gruntowej położonej w J. obj. kw nr (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Żywcu.

W dn. 29.05.2015r. strony podpisały Aneks nr 1 do w/w umowy, zmieniając postanowienia co do rat kredytu.

Umową darowizny z dn. 10.02.2017r. przeniosła własność nieruchomości na córkę E. Ś..

Pismem dat. 27.12.2016r. powodowy Bank wypowiedział pozwanej Spółce przedmiotową umowę o kredyt obrotowy.

Wcześniej, powodowy Bank zgodził się na odroczenie terminów spłaty zobowiązania.

Z wyciągu z ksiąg Banku Spółdzielczego w J. z dnia 29.03.2017r. wynika, że kwota wymagalnego zadłużenia wynosiła na tę datę ogółem 120 006,77zł, na co składała się kwota 110 970zł niespłaconego kapitału, kwota 9 006,77zł tytułem odsetek umownych oraz 30zł kosztów upomnień.

Obecnie przeciwko pozwanej Spółce toczy się szereg postępowań egzekucyjnych. Według G. Ś. (1) zadłużenie Spółki (...) wynosi ogółem z odsetkami ok. 500 000zł; Spółka ma być właścicielem 56 arowej działki położonej w W. o wartości ponad 1 000 000zł. Zdaniem G. Ś. (1) skuteczna sprzedaż tejże działki pokryje całość zadłużenia Spółki.

Jak wynika z odpisu KRS pozwanej, w dn. 30.06.2016r. zostało umorzone postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bielsku-Białej z uwagi na to, że z egzekucji nie uzyska się wyższej sumy od kosztów egzekucyjnych.

(dowody: umowa kredytowa k. 7-8, harmonogram spłat k. 9, oświadczenie o ustanowieniu hipoteki k.22, aneks k. 13, odpis z kw k. 15, wypowiedzenie umowy k. 24, odpis z KRS k. 25-26, wyciąg z ksiąg banku k. 23, zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego i zajęcia wierzytelności k. 45-58, przesłuchanie G. Ś. k. 92-93)

Sąd zważył co następuje:

Strona pozwana nie kwestionowała istnienia roszczenia, jego wymagalności, jak i wysokości.

W zarzutach od nakazu zapłaty wniosła jedynie o rozłożenie należności na raty, motywując to bardzo trudną sytuacją finansową Spółki i licznymi postępowaniami egzekucyjnymi, toczącymi się przeciwko niej.

Podstawę zgłoszonego przez pozwaną wniosku stanowi art. 320 kpc, wedle którego w szczególnie uzasadnionych wypadkach, sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Zdaniem Sądu, w sprawie nie mamy do czynienia ze szczególnie uzasadnionym wypadkiem, dającym podstawę do zastosowania tzw. moratorium sędziego, co umożliwiałoby wyżej przytoczony przepis.

Przyjmuje się ogólnie, że owe szczególnie uzasadnione okoliczności zachodzą, kiedy natychmiastowe wykonanie wyroku byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego – na przykład jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny i inny strony niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe, bardzo utrudnione lub narażałoby pozwanego albo jego bliskich na niepowetowaną stratę.

Wypada zauważyć, że przepis art. 320 kpc ma cechy normy materialnoprawnej, dającej sądowi uprawnienie do modyfikacji treści łączącego strony stosunku cywilnoprawnego.

Trudna sytuacja finansowa Spółki i toczące się przeciw pozwanej postępowania egzekucyjne tegoż nie upoważniają użycia instytucji przewidzianej powołanej normy prawnej.

Trzeba zauważyć, że jeszcze przed wypowiedzeniem umowy kredytu, powodowy Bank na wniosek pozwanej, zgodził się na odroczenie terminów spłaty zobowiązania, wykazując tym samym dobrą wolę.

Nadto, istotnie – na co wskazał – pełnomocnik Banku, uwzględnienie stanowiska pozwanej mogłoby prowadzić do pogorszenia położenia prawnego powoda, w sytuacji, kiedy doszłoby, w ramach postępowania egzekucyjnego, do skutecznej sprzedaży położonej w (...) arowej działki i zaspokojenie pozostałych wierzycieli bez udziału powoda, który po rozłożeniu na raty świadczenia mógłby nie uzyskać na czas tytułu wykonawczego i przyłączyć się do egzekucji z nieruchomości – w zasadzie jedyne składnika majątkowego pozwanej Spółki pozwalającego na zaspokojenie roszczeń.

Prowadziłoby to do nie mającego podstaw uprzywilejowanie dłużnika względem wierzyciela. A przecież norma art. 320 kpc ma charakter wyjątku i ochrona strony pozwanej nie może być postawiona ponad ochronę słusznego interesu strony powodowej na przykład poprzez uniknięcie ryzyka bezskutecznej egzekucji(vide: wyrok Sądu Najwyższego z dn. 03.04.2014r, sygn. akt V CSK 302/13, wyrok Sadu Apelacyjnego w Katowicach z dn. 15.01.2014r. sygn. akt V ACa 620/13)

Mając na uwadze powyższe okoliczności, utrzymano w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dn. 21.04.2017r. sygn. akt I Nc 93/17.

Sędzia: